

Aspirant til førtidspension blev Mortens chefudvikler

24-årige Mathias Robinson var tæt på blive stemplet som uegnet til arbejdsmarkedet. I dag er han ansat i en helt almindelig stilling hos Actura, hvor han udvikler teknologi, som hjælper andre.

Når man i dag møder Mathias Robinson, er det svært at forestille sig, at han er diagnosticeret med både ADHD og autisme. Han ligner det han er – en på mange måder helt almindelig ung mand på 24 år.

Fra januar 2015 er Mathias ansat som udvikler og programmør hos teknologi-virksomheden Actura, hvor han blandt andet arbejder med at udvikle øjenstyring af robotter. En teknologi som

virksomheden forventer, kan blive til stor hjælp for mennesker med fysisk handicap. Det har dog ikke altid ligget i kortene, at Mathias skulle få et udfordrende og interessant arbejde på ordinære vilkår.

Turbulent skoletid

Bare tre år før Mathias bliver ansat hos Actura, får han besked om, at han er uegnet til arbejdsmarkedet. På grund af de søvnproblemer, der ofte følger med autisme, sover Mathias kun omkring 10 timer om ugen, og han har han svært ved at komme op om morgenen, når han først er faldet i søvn. Samtidig bliver han svimmel og kan besvime, hvis der er for mange mennesker i lokalet. Kommunens sagsbehandler mener derfor ikke, at det er realistisk at den dengang 21-årige Mathias kan varetage en praktikplads eller et job. Hun mener, at løsningen må være, at han skal på førtidspension og dermed livsvarig offentlig forsørgelse. Beskeden fra sagsbehandleren kommer som kulminationen på en skoletid, som Mathias oplevede som "lang, kedelig og turbulent". Han var ofte involveret i konflikter med de andre elever i frikvartererne, og han blev mobbet med sin ADHD-diagnose. I timerne var der mere ro på, men Mathias oplevede at han blev straffet, fordi han tænkte anderledes.

»Jeg fik at vide, at jeg snød i matematik, fordi jeg løste regnestykkerne i hovedet uden mellemregninger, i stedet for at gøre det på papir. Jeg havde heller ikke brug for lommeregneren. Derfor fik jeg dårligere karakter« fortæller han. >>>

Skjulte evner

Paradoksalt nok bar Mathias gennem hele sin folkeskoletid rundt på nogle særlige kompetencer og en unik nysgerrighed. Allerede fra han var 5 år gammel har Mathias undersøgt alt det elektronik, han kunne få fingre i. Alt lige fra gameboys til fjernbetjening og harddisker blev skilt ad og samlet igen. Mathias

ville vide, hvordan det virkede.

Senere, da han gik i 3.-4. klasse begyndte Mathias, at hacke skolens computere. Disse evner forblev dog skjult gennem folkeskolen. Kun i yndlingsfaget idræt fik Mathias mulighed for at vise, hvad han kunne. Det var først, da han som 22-årig kom i praktik hos Actura som en del af AspIT, en it-uddannelse målrettet autister, at han fik mulighed for at bruge sine kompetencer og evner på en konstruktiv måde.

»Actura er et sted, hvor der sker noget nyt hver dag, og hvor der er plads til, at jeg kan udvikle mig og prøve mine egne idéer. Jeg har tidligere været i en praktik, hvor jeg blev sat til at skifte tastaturer på en folkeskole. Her bliver jeg taget seriøst og Morten kommer og spørger mig til råds« fortæller Mathias.

En utrolig udvikling

”Morten” er Acturas direktør Morten Olesen. Han har om nogen været vidne til den udvikling, som Mathias har været igennem.

»Det er utroligt, hvor meget Mathias har flyttet sig i løbet af de sidste to år, hvor han har arbejdet med noget, som han er god til, og som han virkelig interesserer sig for. I dag er han en uvurderlig medarbejder her hos os. Det er skræmmende at tænke på, hvor tæt han var ved at gå tabt i systemet, fordi man fokuserede på hans problemer, frem for det han er god til« fortæller Morten Olesen.

I dag sover Mathias noget mere end tidligere, og det er ikke noget problem for ham, at stå tidligt op. Hver morgen kl. 7.15 sætter han sig på bus 200 og kører de halvanden time mod Lisbjerg. Busturen kan stadig gøre ham lidt svimmel, når der er mange mennesker med, men slet ikke i samme grad som for tre år siden.

Selv ville Mathias ønske, at der havde været et tilbud om undervisning i programmering dengang han gik i folkeskolen. Han mener, at det er vigtigt, at man får lov til at bruge sine evner konstruktivt.

»Jeg har været på offentlig forsørgelse siden jeg var 18. Dengang var det lidt lige meget, om jeg mødte op eller ej. Nu tjener jeg endelig mine egne penge, og jeg er et sted, hvor man regner med mig. Hvis jeg nu var endt på førtidspension, så var jeg helt sikkert blevet ved med at hacke. I værste tilfælde sad jeg nok fængslet som it-kriminel i dag« slutter Mathias. ■

